

PRZESZKODZENIE (6) *sb n*

Pierwsze i drugie e oraz o jasne, końcowe e pochylone.

sg N przeszkodzenie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ G przeszkodzenia (2); -å (1), -(a) (1). ◇ D przeszkodzeniu (1). ◇ [A przeszkodzeni(e).] ◇ pl A przeszkodzenia (1).

Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawcy: przeszkodzenie od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Utrudnienie, przeszkoda; przerwa, zwłoka; remora Mącz; inturbatio Calep (6) : Remora, Przeszkodzenie/ ządzierzenie/ zámiełzkanie/ odwołka. Mącz 233b; Calep 555b.

przeszkodzenie czego [= co przeszkadza] (1): Ale fię to wftawicznie przigadza/ yz wiele ich ktorzi fą známienitym zmysłem oflachcioni/ ale gdy wyborych nauk nalepiey wsiłuią náfládowác/ tedy albo gwałtem bywáią od nich odtargnieni/ álbo dla przeszkodzenia nieiákich odpor w fámym pilnym ściu pozostác mułzą KwiatKsiąż F.

przeszkodzenie do czego (1): Miáfto ono krolewfkie Alexándryą obrzidiłem sobie/ bacząc w nim łzkodliwe zbáwieniu zábawy: y od przyiációł y krewnych do słuźby Boźey y łzukánia rzeczy niebiefkich przeszkodzenia rozmáite. SkarŻyw 13.

[przeszkodzenie w czym [= w osiągnięciu czegoś]: drzewá ktore fą przy mokrádli w owocu fwym miewáią przeszkodzenie/ tylko mierna wilgotność drzewu bárzo pomocna ieft. Cresc 1571 85.]

Wyrażenia przyimkowe: »[komu] ku przeszkodzeniu« (1): [Bóg] iuż dawno wie/ widzi/ y rozumie włytki myfli y włytko serce twoie [...]. A coźci po pomocnikoch? á coźci po prokuratorzech? ktore owłzem sobie ku przeszkodzeniu/ á iemu ku zelżeniu/ wiedzyelż przed fwięty Máyeftat iego. RejPos 133.

»przez przeszkodzenia« (1): Trzećie [dni wolne od sądów]/ ktore bywáią wftawione czáfu zniwá/ áby káždy przez żadnego przeszkodzenia/ vrodzay ktory mu Pan Bog dał/ s polá łpráwił GroicPorz o3v.

Synonimy cf PRZESZKODA.

Cf PRZESZKODZIĆ